

Školní časopis
8. číslo
2021/2022

B

A

R

V

Í

Ř

S

K

Ý

Z

P

R

A

V

O

D

A

J

OBSAH

3/2021-2022, celkem 8. číslo

Tip na výlet: Za památníky leteckých nehod v okolí Liberce	3
Vyhodnocení kvízů z minulého čísla	9
Rarity českých automuzei	10
Téma čísla: Optické klamy	
Iluze nejen v domácnosti	15
Slavní iluzionisté	17
Tip na čtení: Ježibabin vysavač	18
Pozvánka na film	19
Filmové triky	20
Další články	
Rozhovor: Karolína Zoe Meixnerová	22
Nej vlaky	25
Nej autobusy	26
Ze světa her	27
Recept: levandulové sušenky	28
Události ze školních lavic	
Pečeme pro Ukrajinu	30
Legiovlak	31
Futsaloví mistři, 1:0 pro němčinu	32
Rok devátáka	33
Uhodneš, o které jde přísloví?	37

SLOVO REDAKCE

Milí čtenáři,

uteklo to rychleji, než když kouzelník mávne svou hůlkou, a už jsme zase zpátky s časopisem plným prima čtení—s Barvířským zpravodajem.

Minule jsme hlavně psali o domácích mazlíčcích, ale tentokrát tu máme ještě něco kouzelnějšího. Hlavním tématem jsou kouzla a magie. Tak si podržte klobouky, zjistěte, jestli se vám nevykouzlil kloboukový králík, nakrmte ho a zde máte více info k obsahu časopisu:

Nabízíme něco o kouzelnících Copperfieldovi či Kožíškovi, upoutávky na filmy, tipy na letní (kouzelné) prázdniny, nej vlaky autobusy, vydařenou akci Pečeme pro Ukrajinu, tipy na výlety za památníky leteckých nehod a osmáci by neměli přehlédnout článek o životě devátáka!

Celá redakce vám přejeme krásné, zábavné a trochu i naučné čtení.

TIP NA VÝLET: ZA PAMÁTNÍKY LETECKÝCH NEHOD V OKOLÍ LIBERCE

NAPSAL: Jan Z., 8. B

V tomto čísle našeho časopisu se vydáme na místa leteckých nehod v okolí Liberce. Především v Jizerských horách havarovalo mnoho letadel, například za 2. světové války ve zdejších strmých stráních ukončilo svou pouť mnoho letadel a pilotů. Příčinou bylo většinou špatné počasí, podcenění jizersko-horského terénu a následný náraz do stráně. Takové nehody se však stávaly i v poválečné době, a dokonce ještě i v nedávné minulosti. My se společně vydáme po památnících takových neštěstí.

MOHYLA LETCŮ NA JEŠTĚDU

Bylo 20. srpna 1948. Letoun Aero C-3D se šesti lidmi na palubě vystartoval z vojenského letiště v pražských Kbelích vstříc svému osudu. Posádku tvořili pilot, navigátor, radiotelegrafista a tři čeští letečtí konstruktéři, kteří letěli na jednání na liberecké letiště. Do cíle jim již mnoho nezbývalo, když vletěli do oblačnosti tvořící se kolem Ještědu. Nebýt oblačnosti, jistě by Ještědský hřeben přelétli. Ovšem za tak špatné viditelnosti neměli šanci jej včas spatřit. Moc nechybělo, a Ještědský hřeben by přelétli, ale nestalo se tak. Letadlo zavadilo o stromy na svahu hřebene, až se nakonec zastavilo, narazilo a rozlomilo na několik kusů. Vzápětí v letadle vypukl požár. Přesto však dva lidé nehodu přežili - šéfkonstruktér české letecké firmy Aero ing. Antonín Husník a další letecký konstruktér ing. Václav Brabec. Oba byli převezeni do nemocnice s těžkými popáleninami. Ing. Husník však šest dnů po nehodě zraněním podlehl, jediným přeživším tak zůstal ing. Brabec.

Tuto nehodu, od které letos v srpnu uplyne přesně 75 let, nám dodnes připomíná pomník, obecně známý jako "Mohyla letců na Ještědu", a také spousta drobných trosek z letadla. Mohyla se nachází 100 metrů od cesty červené turistické značky spojující cestu z Výpřeže na Ještěd a naučnou stezku Terasy Ještědu. Na místě najdete kamennou mohylu s pomníkem, ve kterém jsou vyryta jména obětí (jméno ing. Brabce tam není). V okolí mohyly se nachází dvě větší hromady s troskami letadla, většinou jde o zbytky trupu a křídel. Spousta dalších malých úlomků byla rozeseta po okolí, většinu už jich ale za těch pětasedmdesát let sesbírali nenechaví turisté. Ovšem část havarovaného letounu si

můžete prohlédnout také v Jizerskohorském technickém muzeu v Bílém Potoce pod Smrkem, kde budou uchovány už navždy, zatímco trosky z místa nehody jistě někdy zmizí úplně.

Souřadnice:

50.7334722N, 14.9761308E

[1]

[1]

POMNÍK HAVAROVANÝCH LETADEL NA SMĚDAVSKÉ HOŘE

Bylo pozdě odpoledne 23. dubna 1992. Dvanáct malých letadel francouzské humanitární organizace letělo z Německa do Běloruska. Vezla léky pro tamější děti. Avšak počasí jim nepřálo, byla hustá mlha. Devět letadel se rozhodlo vrátit nebo udělat mezipřistání. Tři letadla se rozhodla pokračovat v cestě dále, dvěma z nich se stalo toto rozhodnutí osudným. Jedno z letadel přistálo v polských Katovicích a jeho posádka ohlásila, že zbylá dvě letadla zřejmě zabloudila, zkrátka že nejsou tam, kde by být měla. To už česká armáda zachytila nouzové volání z letadel, které se při havárii automaticky spustí. Bylo hned jasné, jaká letadla hledají. Šlo o malá dvoumístná letadla Piper a Cessna právě francouzské humanitární pomoci. Pátrání se rozběhlo hned, jak to bylo možné, a přestože bylo komplikováno zdejším nepřístupným a strmým terénem, místy až metrovou vrstvou sněhu a stále ještě hustou mlhou, vraky obou letadel byly nalezeny již druhý den, a to pouze 150 metrů od sebe. Obě dvě posádky, tedy celkem dva piloti a dva novináři (všichni Francouzi), byli mrtví a již jim nebylo pomoci. Zahynuli hned po nárazu do svahu Smědavské hory. Příčinou nehody bylo opět podcenění zrádných Jizerských hor, jejichž svahy na severní straně se za polskými nížinami zvedají velmi strmě. Pro odvážné piloty, kteří dostatečně neznají zdejší terén a troufnou si tudy letět za špatného počasí, se právě tyto severní svahy Jizerských hor mohou stát osudnými. Tak, jako se staly osudnými francouzským pilotům, a také samozřejmě mnoha pilotům před nimi.

Tuto zřejmě nejmladší jizerskohorskou leteckou katastrofou s oběťmi na životech nám připomínají dva pomníky. Jeden se nachází hned u okružní cesty kolem Smědavské hory, která se jmenuje Pavlova cesta. Sice nemá žádnou turistickou značku, ale je to běžná široká prašná cesta, po které se běžně jezdí i na kole. Jde o kamenný pomník s datem nehody a jmény všech čtyř obětí. Druhý pomník se nachází na stráni směrem nahoru od prvního pomníku. Stojí přesně na místě, kde do hory narazil letoun Cessna. Přestože od nehody letos uplynulo již 30 let, u druhého pomníku, který představuje dřevěný kříž s tabulkou, kde jsou napsaná jména cestujících Cessny, stále zůstává značná část trosk havarovaného letounu, konkrétně jde o většinu trupu. Letadlo Piper narazilo nedaleko, o něco blíže k cestě. Jeho místo dopadu však není označeno pomníkem a nepodařilo se mi dohledat, zda se na místě nachází ještě nějaké trosky Piperu.

Pod textem jsou přidány souřadnice pro pomník u Pavlovy cesty, přibližná poloha nárazu obou letadel je znázorněna na jednoduché mapě níže. Některé části z havarovaných letadel je možné si prohlédnout v Jizerskohorském technickém muzeu v Bílém Potoce pod Smrkem, jehož návštěva určitě stojí za to, můžete ji spojit třeba s výletem k místu nehody letadel na úbočí Smědavské hory.

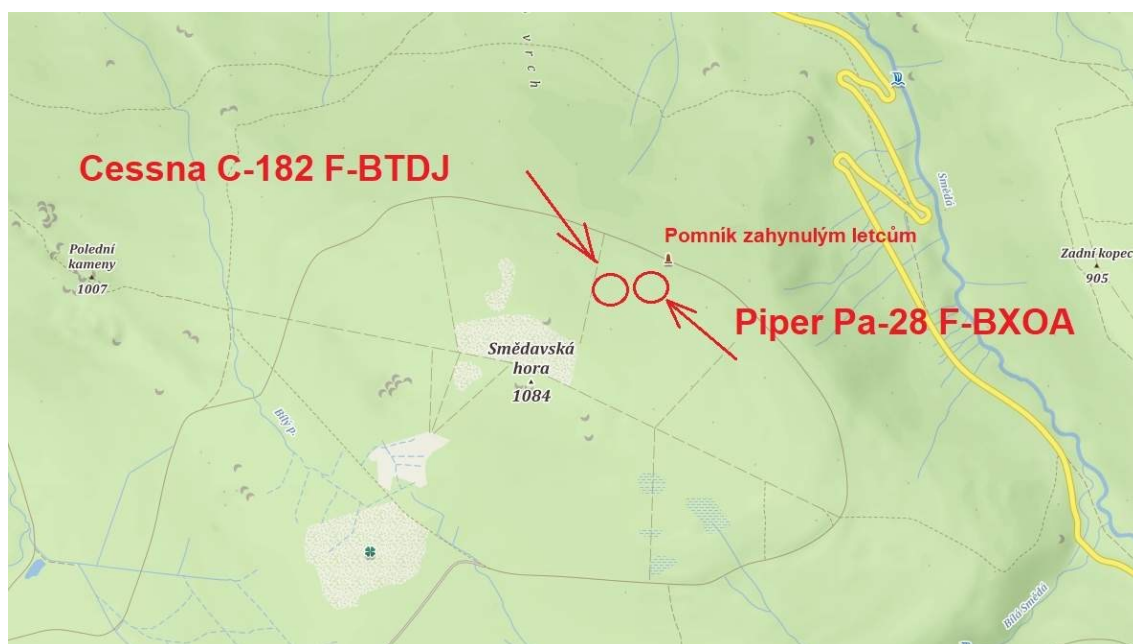
Souřadnice:

50.8538986N, 15.2504061E

[3]

[4]

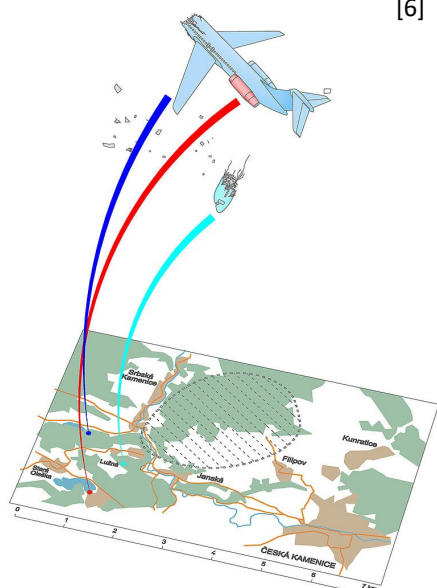

[5]

LETECKÉ NEŠTĚSTÍ U SRBSKÉ KAMENICE

Nyní se přesuneme od Liberce již trochu dále, opustíme Jizerské hory a dokonce i Liberecký kraj, ovšem daleko za jeho hranice nepůjdeme. Zamíříme do obce Srbská Kamenice nedaleko České Kamenice, kde před padesáti lety spadlo dopravní letadlo s téměř třiceti lidmi na palubě.

Bylo 26. ledna 1972. Rok staré americké letadlo McDonnell Douglas DC-9 jugoslávské společnosti JAT (Jugoslovenski Aerotransport) s registrací YU-AHT startovalo z dánského hlavního města Kodaň. Na palubě bylo 28 lidí včetně pěti členů posádky. Let byl označen jako let JAT 367. Letoun letěl na lince Stockholm-Kodaň-Záhřeb-Bělehrad, a právě mířil z Kodaně do Záhřebu a dále pak do Bělehradu. Právě když letoun absolvoval úsek mezi Kodaní a Záhřebem, bylo na palubě 23 cestujících, dva piloti a další tři členové posádky. Let probíhal klidně, počasí bylo dobré. Po chvíli dosáhl let JAT 367 cestovní hladiny ve výšce přes 10 km. S úderem čtvrté hodiny odpolední se piloti rozloučili s východoněmeckým řízením letového provozu a začínali navazovat rádiové spojení s Prahou. Někdy v té době letoun překročil hranice tehdejší NDR s Československem. Nikoho z cestujících ani posádky v tu chvíli asi nenapadlo, že probíhá poslední klidná chvíle jejich života, a že za chvíli pro ně začne smrtící peklo. Zhruba minutu a půl po překročení hranic se z přední části letounu ozval silný výbuch. V předním nákladovém prostoru letounu vybuchla nastražená nálož. Ve spodní části trupu letadla, těsně za kabinou, se následkem exploze vytvořila stále se zvětšující trhlinka. To způsobilo prakticky okamžitou dekompresi kabiny, obrovské snížení teploty, ale především narušení základní konstrukce letounu, což vedlo k postupnému rozpadu ve vzduchu. Jako první se oddělila pilotní kabina s přední částí trupu, zadní část trupu

[6] s křídly zatím zůstala v celku, později se od ní odtrhl levý motor. Nyní již pouze trosky letadla s ještě živými cestujícími se řítily z desetakilometrové výšky na obec Srbská Kamenice. Z oblohy padala lidské těla a části letadla, některé domy jimi byly doslova bombardovány. Místní obyvatelé dodnes vzpomínají, jak seděli ve svém domě, a najednou se na střeše začaly ozývat silné rány. Byla to právě trosky letadla nebo lidská těla. Ne všichni cestující totiž zůstali v trupu letounu. Díky odtržení pilotní kabiny vznikl ve zbytku trupu takový podtlak, že někteří lidé byli během pádu na zem z trupu doslova vycucnuti.

Zbylí cestující, což byli především ti sedící na úplném konci trupu, zůstali uvnitř. Mezi nimi byla i letuška Vesna Vulovićová, právě připravovala občerstvení na úplném chvostu letounu, což pro ni bylo obrovské štěstí. Jako jediná totiž pád letadla jako zázrakem přežila. Sice s těžkými zraněními,

[7]

ale přežila. A jak je to možné? Tím, že se v době exploze nacházela zcela vzadu, se jí prakticky nedotkly následky výbuchu ani dekomprese. Také ta část trupu, ve které se Vulovićová nacházela, na zem nedopadla přímo. Při dopadu se nejdříve zachytila o stromy, což dopad výrazně změkčilo, a pak se ještě nějakou dobu kutálela dolů po stráni. Měkčí dopad tedy umožnil Vesně přežít. Po nehodě ji našli dva místní obyvatelé, kteří ji z vraku vytáhli a provedli první pomoc, šlo především o zastavení krvácení. Za chvíli byla na místě sanitka, která Vesnu dopravila do nemocnice. Vesna utrpěla mnoho vážných zranění, včetně poranění lebky, páteře, četných zlomenin a tržných ran. Přesto se však přibližně za rok vyléčila a postupně se vrátila do práce. Překvapivě nastoupila zpátky do aerolinií JAT, ovšem pracovala již pouze jako pozemní personál. Drží také světový rekord zapsaný v Guinessově knize rekordů - jako jediná přežila volný pád z desetikilometrové výšky.

Jistě si celou dobu pokládáte otázku, kdo nálož do letadla umístil a má tak na svědomí sedmadvacet lidských životů. Odpověď je překvapivá - nikdo to neví. Vyšetřování totiž vedli českoslovenští vyšetřovatelé pod velmi přísným dohledem příslušníků tajné policie StB, která nedovolila hledat viníka. A tak bylo pouze zjištěno, jak nehoda proběhla, ovšem kdo ji doopravdy zavinil, se již nejspíš nikdy nedozvíme. Tedy samozřejmě jsou nějakí pravděpodobní pachatelé. Teroristický útok na let JAT 367 je nejspíš dílem nechvalně proslulé jugoslávské fašistické organizace Ustaša, která měla na svědomí mnoho teroristických útoků. Působila nejvíce v meziválečném období, po 2. světové válce se projevovala zejména proti jugoslávské socialistické vládě. Záminku zaútočit na let JAT 367 teoreticky mít mohli - původně jím měl letět vysoce postavený jugoslávský politik. Ten ovšem odletěl již o den dřív, takže z toho ustašovci vlastně nic neměli. Říká se, že jugoslávská tajná služba znala jméno konkrétního pachatele, ale nikdy ho nesdělila a hlavně vůbec není jisté, zda ho někdo doopravdy zná. Dodnes se tedy neví, kdo teroristický útok na let JAT 367 zorganizoval a provedl. Ještě pro zajímavost - existuje konspirační teorie, že JAT 367 sestřelily československé protivzdušné síly. Byla však ihned vyvrácena, už jen proto, že vyšetřovatelé už v době nehody určili přesné

složení trhaviny na palubě a také v čem a jak byla umístěna.

Na památku letu JAT 367 se u silnice jižně od Srbské Kamenice nachází malý, nenápadný kamenný pomník. Je zhruba v místech, kde na zem dopadla největší část letounu, ve které se mimo jiné nacházela i Vesna Vulovićová. Na to, že šlo o poměrně velký letoun a počet obětí byl nemalý, je pomník na kraji lesa u silnice docela malá a velikosti nehody neadekvátní památka. Na místě nezůstalo ani moc z trosk letadla, jen pár drobných kousků kovu za pomníkem.

[CC]

Souřadnice:

50.8112828N, 14.3369653E

Zdroje:

<https://www.dotyk.cz/magazin/letecka-havarie-u-srbske-kamenice-30001110.html>

https://cs.wikipedia.org/wiki/Let_JAT_367

<https://liberecka.drba.cz/zpravy/spolecnost/10679-v-tento-den-pred-25-lety-narazila-dve-letadla-do-smedavske-hory-nikdo-z-posadky-neprezil.html>

<http://jizerpom.wz.cz/detail.php?id=117>

<http://www.leteckabadatelna.cz/havarie-a-sestrelu/detail/856/>

<https://www.hrady.cz/pomnik-pamatnik-mohyla-letcu>

<http://www.leteckabadatelna.cz/havarie-a-sestrelu/detail/260>

VYHODNOCENÍ KVÍZŮ Z MINULÉHO ČÍSLA

NAPSALI: Josef Z., 5.B, a Mgr. Jitka Burdová

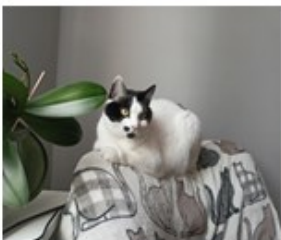
Výherci jarního kvízu si svou odměnu vyzvedli na začátku května, ale uznání za správné řešení si zaslouží i zde! Úspěšnými řešiteli byli:

Denis H., Ondřej N., Jan O. a Richard Z. z 9.C!

Děkujeme za účast v soutěžním kvízu!

A zde výsledky kvízu: 1b, 2a, 3c, 4c, 5a, 6a, 7c, 8b

A jak to bylo s domácími mazlíčky našich učitelek? Zde je řešení! Tak schválně—kolik mazlíčků jste odhadli správně?

	[A]	M. Langpaulová Tlapka		[E]
	[B]	D. Marková Roger, Mourinka a Sazinka		[F]
	[C]	J. Burdová Prťka a Vysavač		[G]
	[D]	V. Fraňková Danny		[H]
		O. Húsková Lajla		[I]
		Š. Kvasničková Jonatán		

Do posledního čísla školního časopisu letošního školního roku jsem samozřejmě nemohl vynechat naši tradiční rubriku o autech. Zvolil jsem, stejně jako loni, opět takové pohodové a odpočinkové téma. V následujících řádcích bych vás chtěl provést po českých automuzeích s největšími sbírkami automobilů Škoda.

Postupně se podíváme do muzea Svět škodovek v Mrači u Čerčan, které se může pochlubit největší soukromou sbírkou automobilů Škoda, a také do továrního muzea automobilky Škoda, jehož sbírka škodovek je zřejmě největší na světě. Pojal jsem to trochu jinak, než byste si asi představovali - z každého muzea jsem vybral jeden automobil, který považuji za nejzajímavější, a popsal jsem detailně celý jeho příběh. Tím nechci říct, že by ostatní škodovky obsažené ve sbírkách muzeí byly nezajímavé, ale tyhle mi přišly ještě o něco zajímavější. Tak přeji hezké čtení.

„ERKO“ PRO BREŽNĚVA VE SVĚTĚ ŠKODOVEK

Muzeum Svět škodovek se nachází v městečku Mrač u Čerčan nedaleko Benešova, jižně od Prahy. Je otevřené teprve rok, přesto je však již velmi známé a jeho sbírka historických vozů Škoda je velice uznávaná. Aby také ne, vždyť jde o jednu z nejzajímavějších, nejucelenějších a také největších sbírek historických škodovek na světě. Ovšem bezpochyby jde o největší soukromou sbírku automobilů Škoda, a navíc čítá takové kousky, které mu jistojistě závidí i tovární muzeum Škoda v Mladé Boleslavi.

Mezi ně patří i prototyp stylového kupé ze 70. let Škoda 110 R. Od pozdějších sériových “erek” se liší jen drobnostmi jako třeba rámy kolem oken (sériové vozy měly bezrámová okna), druhým párem předních světlometů (první sériové vozy měly jen jeden pár, pozdější pak dva, stejně jako prototyp, ovšem se středy v jedné linii, zatímco prototyp měl menší vnitřní pár světel viditelně níže než hlavní světlomety), a řadou dalších zejména kosmetických drobností. Tento konkrétní kousek je čtvrtý vyrobený prototyp Škody 110 R, vznikal v letech 1969 až 1970 a jako jediný byl nalakován metalickou barvou, konkrétně šlo o tmavě modrou.

Ovšem zajímavější než vzhled tohoto vozu je jeho příběh. Přestože šlo o zkušební prototyp, byla mu udělena zcela jiná úloha. Tento tmavě modrý proto-

typ legendárního „erka“ byl totiž, spolu s dalším bílým, zabalen do dřevěných krabic a v rámci supertajné akce odeslán do SSSR jako dar tehdejšímu vůdci Sovětského svazu Leonidu Brežněvovi. O něm bylo známo, že auta miloval, ovšem pouze ta západní, kapitalistická. Je to docela paradox, Brežněv hlásal, jak si bez Západu poradíme, a sám ho takto “podporoval” tím, že si od něj kupoval ta nejdražší auta. Údajně jich měl až tři sta, některé mu dokonce darovali jiní nejvyšší světoví politici. Tedy jak se říká - kázal vodu, ale pil víno. Tak už to holt tehdy chodilo. Každopádně dar z ČSSR čítající dva prototypy kupé Škoda 110 R každé v jiné barvě Brežněv nepřijal, dokonce se na ně ani nepodíval. A tak krabice s „erky“ postupně putovala zpátky do Československa. Co se stalo s bílým vozem se mi nepodařilo dohledat, ovšem osud modrého vozu známe zcela jistě. Po návratu ze SSSR jezdil do roku 1972 v areálu AZNP v Mladé Boleslavi, ale zanedlouho naboural a byl nemálo poškozen. Opraven byl v servisu v nedalekých Kosmonosech, avšak k dispozici již nebyla původní modrá metalíza, a tak byl vůz lakován do jiné barvy. Na konci roku 1972 ho koupil legendární automobilový závodník Václav Bobek, úzce spjatý se značkou Škoda. K provozu ho přihlásil až v roce 1980, stejně ale většinu času stál v garáži. V rodině Bobků však zůstal, později mu byla dokonce vrácena původní tmavě modrá metalíza. Dnes je vystaveno právě v muzeu Svět škodovek v Mrači u Čerčan.

To nabízí ještě spoustu dalších zajímavých unikátů jako například závodní speciál Škoda 130 RS, se kterým v roce 1981 posádka Břetislav Enge, Zdeněk Vojtěch a Jan Šenkýř vyhrála mistrovství Evropy cestovních vozů v soutěži značek. Mimochodem nešlo o tovární tým AZNP, ale o liberecký soukromý tým, samozřejmě s podporou továrního týmu. Enge, Vojtěch i Šenkýř pocházeli z Liberce.

[9]

[10]

Dalším unikátem, který jinde neuvidíte, je Škoda Henlein z pořadu Česká soda. Tvůrci pořadu jím v 90. letech humorně reagovali na různé verze Škody Favorit zakončené slovem „line“ (Special line, Silver line, Black line,...). Humor pořadu Česká soda byl však velmi krajní, někdy až společensky nepřijatelný, proto byl později zakázán. To však neznamená, že by to nebylo vtipné, když se na to i v dnešní s nadsázkou podíváte, budete pukat smíchy.

Samozřejmě je zde ještě mnohem více zajímavých vozů, nejde je zmínit všechny, na to je v našem časopise moc málo místa.

UPÍR Z FERATU V TOVÁRNÍM MUZEU ŠKODA

ŠKODA Muzeum je tovární muzeum tuzemské automobilky Škoda. Nachází se v Mladé Boleslavi na třídě Václava Klementa v budově původní továrny Laurin & Klement. Jelikož jde o tovární muzeum, najdete zde asi nejvíc raritních automobilů Škoda na jednom místě. Jde především o různé prototypy, koncepty a závodní vozy. Většinu sbírky však tvoří běžné sériové automobily, které ale také stojí za to zhlédnout.

Mezi jeden z nejvzácnějších kousků ŠKODA Muzea patří sportovně laděný automobil Škoda 110 Super Sport, známý spíše pod přezdívkou „Upír z Feratu“. Jde o jediný vyrobený exemplář, který si později zahrál v československém hororovém filmu Upír z Feratu. Vy už ho asi znát nebudete, ale vaši rodiče nebo prarodiče ho určitě znát budou. Ale nepředbíhejme.

Nyní se nacházíme na konci šedesátých let, kdy se ve světě sportovních automobilů rozvíjí zcela nová koncepce s motorem uprostřed vozu. Snad každá světová automobilka zkoušela nějaký takový supersport vyrobit, někdy se to povedlo, někdy ne. Pozadu nezůstaly ani země východního bloku, a celkem slušné výrobky předvedlo i Československo. Na přelomu 60. a 70. let zde vznikl sportovní automobil ÚVMV 1100 GT s laminátovou karoserií a motorem za zadní nápravou, nešlo tedy o úplný supersport.

A právě to se mimo jiné stalo hnacím motorem pro konstruktéry a vývojáře AZNP Mladá Boleslav, kteří chtěli vyrobit lepší automobil, než bylo kupé ÚVMV 1100 GT. S vývojem začali na samém počátku 70. let minulého století. Práce byla úspěšně dokončena již v létě 1971 v podobě jednoho prototypu sportovního automobilu s futuristickým hranatým designem, laminátovou karoserií a motorem uprostřed. Jak vzhledem, tak koncepcí šlo rozhodně více o supersport než v případě ÚVMV 1100 GT.

Základ Škody 110 Super Sport tvořila podlahová plošina s ochranným obloukem uprostřed, který měl chránit posádku např. při nehodě, na plošinu navazovala pomocná konstrukce, v níž bylo uloženo pohonné ústrojí. Přední i zadní

náprava pocházely ze sériové Škody 110, motor o objemu 1107 ccm a výkonu 54 kW/73 k byl ze závodní Škody 110 L Rallye. Maximální rychlost mohla být až 180 km/h. Později byl původní motor nahrazen novým, výkonnějším, o objemu 1147 ccm a výkonu 76 kW/104 k. Maximální rychlost nyní dosahovala hodnoty až 211 km/h. Karoserie byla z laminátu, díky tomu vůz vážil pouhých 900 kg. Byla velmi atraktivní nejen svým designem, ale i přístupem do ní. Škodovským konstruktérům zřejmě přišly dveře příliš obyčejné, a tak se pro přístup do auta musí vyklopit celý kryt kabiny včetně čelního skla a střechy. Dalším designérským kouskem byly světlomety. Vpředu se nacházely pro supersporty typické výklopné světlomety. Běžné supersporty měly většinou dva nebo čtyři, škodovka jich měla rovnou šest. Bylo by zbytečné, aby se vyklápěly samostatně, všechny tedy byly na jedné výklopné liště. Na zadní masce vozu bylo šestnáct malých kulatých světlometů, v noci tedy musel pohled na vůz zezadu být velice zajímavý.

Po svém představení v Československu se Škoda 110 Super Sport, kde příliš úspěšná nebyla, vydala na autosalon do Londýna a Bruselu, kde mezi zahraničními novináři slavila mnohem větší úspěchy. Když se ale vrátila zpět do Mladé Boleslavi, čekal ji neslavný osud. Původně se totiž 110 Super Sport měl vyrábět v malých sériích především pro vývoz na tehdejší západní trh, některé vozy by možná zůstaly i v Československu. Jenže tuzemskému komunistickému vedení státu se nápad moderního supersportu nelíbil, a tak jeho výrobu zakázalo. Super Sport byl tedy zaparkován do muzea a již nikdy neměl být k ničemu využit.

Ovšem na konci 70. let si jej vyhlédli filmaři a použili ho ve filmu „Zítra vstanu a opařím se čajem“. Tam se však auto mihlo jen v jediném záběru. V roce 1981 si ho všiml filmový výtvarník Theodor Pištěk, který potřeboval pro film režiséra Juraje Herze „Upír z Feratu“ auto, které by vypadalo dravě, nebezpečně a sportovně. Západní trhy byly takových aut plné, ale kvůli komunistickému režimu nebylo jejich použití možné. Proto si tvůrci filmu vybrali právě Škodu 110 Super Sport, které stejně jen nečinně stála ve škodováckém muzeu. Samozřejmě dosavadní vzhled s bílou barvou nebyl úplně podle Pištěkových představ, a tak si jej upravil podle svého. Původní bílý lak nahradil temně černým s červenými doplňky, výsuvnou lištu se světlomety nahradily nehybná hranatá světla zabudovaná do masky, zadní svítlny nahradily nové ze Škody 120. Aby Super Sport vzbuzoval dojem závodního vozu, přidělali mu filmaři na zad' masivní spoiler.

A o čem vlastně film „Upír z Feratu“ je? Jedná se o československý hororový film, kde hlavní roli hraje právě Škoda Super Sport alias Upír z Feratu. Ten nejedí na benzín, ale na lidskou krev, kterou řidiči saje plynovým pedálem. Sice má jít o horor, ale rozhodně není tak hororový jako dnešní zahraniční horory. Film se dá bezplatně stáhnout z internetu, takže pokud vás příběh „Upíra z Feratu“ zaujal, můžete si snímek pustit. Ale jak jsem již říkal, z hlediska „hororovosti“ od něj moc nečekejte.

Škoda 110 Super Sport, nyní již přezdívaná spíše „Upír z Feratu“, si později zahrála ještě v jednom filmu, poté byla opět zaparkována do továrního muzea Škoda, kde ji v podobě „Upíra z Feratu“ můžete obdivovat dodnes.

Sbírka továrního muzea Škoda čítá samozřejmě ještě spoustu dalších zajímavých automobilů. Z dalších vzácností mohu jmenovat například Škodu Sport, což je závodní automobil na okruhy vytvořený v 50. letech na základě Škody 1101 Tudor. S posádkou Václav Bobek/Jaroslav Netušil se v roce 1950 účastnil legendárního vytrvalostního závodu 24 hodin Le Mans.

[11]

[12]

Více už bych asi nejmenoval, je toho víc než dost, tedy myslím tím, že jsem toho už napsal dost. Pokud byste se rozhodli navštívit Škoda Muzeum, chci vás jen upozornit, že tam nemusíte vidět všechny zmiňované automobily. Sbírka Škoda Muzea je totiž velmi rozsáhlá a k vystavení všech automobilů výstavní prostory zkrátka nestačí. Třeba zmiňovaná Škoda Sport není součástí běžné expozice.

Zdroje:

<https://auto-mania.cz/skoda-110-super-sport-byl-krveziznivý-sportak-který-si-ve-filmu-zahral-z-donuceni/>

<https://autobible.euro.cz/skoda-110-super-sport-1971-si-zahrála-nejen-upirovi-ferratu/>

https://www.automobilrevue.cz/rubriky/clanky/historie/skoda-super-sport-s-724-bila-a-cerna_46688.html

<https://skoda-virt.cz/cz/auta/specialy/10441-110r-prototyp/>

https://auta5p.eu/muzea/svet_skodovek_2021/skodovka_62.php

V posledním vydání školního roku 2021/2022 se podíváme na optické klamy a iluze. Na triky a „kouzla“ můžeme natrefit všude možně: v domácnosti, ve filmech, knihách... Přečtěte si krátké medailonky známých iluzionistů a nechte si vysvětlit, co je to „zelené plátno“.

Vtipy k tématu měsíce pro vás po internetu sesbíral Matěj Š., 6.B.

ILUZE NEJEN V DOMÁCNOSTI

NAPSAL: Martin Š., 6.B

Chtěli byste mít doma iluze, které jsou „hodně nice“? Nebo sháníte nějaký originální dárek? Tento článek je pro vás.

LEVITUJÍCÍ ŽÁROVKA

Unikátní žárovka, kterou prostě chcete mít! Koupíte si jí cca do 3000,- Kč. Ale teďka—na jakém principu funguje? Funguje pomocí magnetické síly, která ji drží, tudíž levituje. Docela pěkná iluze, která vás donutí zapřemýšlet.

[13]

CUT CHAIR

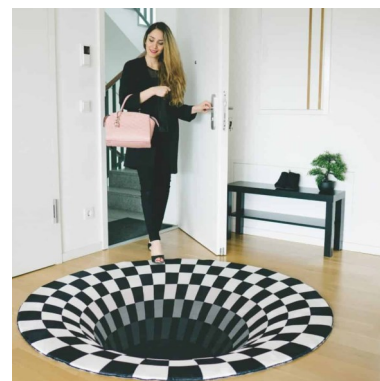
Krásná židlička, bez které nedokážete žít. Možná si furt říkáte, jak to funguje? No, to vám opět řeknu. Tajemství je hlavně v koberci, jediná noha židle je ze železa, které je připojeno na placku železa v koberci. Jestli ji nutně potřebujete, tak si připravte cca 100 000,- Kč. Stále ji chcete?

[14]

KOBEREC—PORTÁL

Krásný koberec, můžete jím třeba zamotat kamarádovi hlavu. Asi princip vysvětlovat nemusím, ale

[15]

chci vám říct, že si ho koupíte za hodně dobrou cenu cca do 500,- Kč.

[16]

PŘENÁŠECÍ ILUZE

Mám tady pro vás příklad takového spíše kouzla než optické iluze. Jakého? Ze začátku chci jen podotknout, že vám to bude fungovat jen v online verzi, nikoli na papíře.

O co půjde? Koukejte se na bílou tečku na nose paní 30 sec. Poté se podívejte na bílou plochu obrázku. Co vidíte?

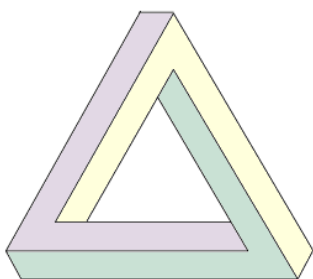

Proč jsem zmínil, že tato optická iluze funguje pouze online? U této optických iluze jde hlavně o práci světla na oči, takže vám to na papíře udělat nepůjde.

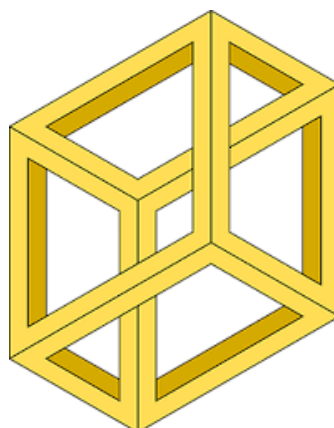
PENROSEŮV TROJÚHELNÍK

Docela divný trojúhelník, který vám zamotá určitě hlavu, zkuste se podívat. Nedává to vám rozum, no i když z prvního typu bych to řekl taky, ale podle toho, jak trojúhelník vypadá z druhé strany, vám to dá rozum.

Pouze záleží na úhlu pohledu, dám vám sem ještě jeden zajímavý tvar, který funguje na podobném principu.

[17]

[18]

*Proč stojí profesor Snape uprostřed cesty?
Aby nebylo jasné, na jaké je straně.*

PAVEL KOŽÍŠEK

...se narodil 17. 9. 1970 v Hořicích.

Získal ocenění:

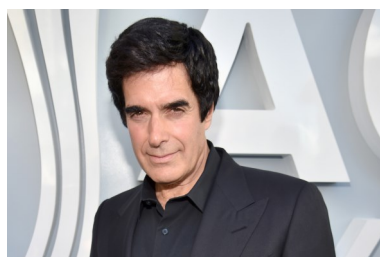
- Mistr České republiky v moderní magii (1994)
- Mistr světa na Světovém poháru bavičů v Japonsku (1996)
- Mistr zábavného umění (2021)

O tom, že chce být kouzelníkem, věděl už od 1. třídy ZŠ. Veřejně začal dělat představení, když byl na gymnáziu. Od té doby je nejlepším a zároveň nej-slavnějším kouzelníkem v ČR. Mimo toho, že byl kouzelník, tak si stříhl i pár rolí v nějakých filmech, např. Černí baroni, Svatby v Benátkách.

[19]

[20]

DAVID COPPERFIELD

Jeho rodné jméno je David Seth Kotkin. Narodil se 16. září 1956 v New Jersey. Vystupuje pod pseudonymem David Copperfield. Je to nejznámější kouzelník a iluzionista na světě. Ale není to jen iluzionista, ale i spisovatel, filmový herec, hypnotizér a kaskadér.

Je slavný díky svým trikům. Jeho iluze vidělo přes 3 miliardy lidí po celém světě. Jeho nejslavnější triky vám právě představím:

- Nechal zmizet sochu Svobody a vrátil ji na své místo.
- Nechal vypařit letadlo.
- Nechal vypařit také 70tunový vlak Orient Express.

- Vznášel se nad Grand Canyonem.
- Prošel Velkou čínskou zdí.
- Unikl z vězení Alcatraz.
- Přežil pád do propasti Niagarských vodopádů.
- Zničil a obnovil kartu Wayne Gretzkého.

Má i spoustu ocenění a to: Mandrake d'or 2000, Žijící legenda knihovny kongresu, rytíř Řádu umění a literatura, hvězda na Hollywoodském chodníku slávy.

Tak to je vše. Snad vás inspiroval také k nějakému velkému kouzelnickému triku.

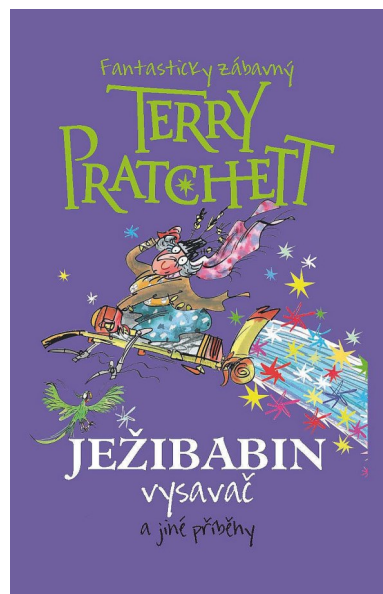
*Kolik kouzelníků je potřeba k výměně žárovky?
Dva. Jeden přidržuje žárovku a druhý otáčí pokojem.*

TIP NA ČTENÍ: JEŽIBABIN VYSAVAČ

NAPSALA: Mgr. Jitka Burdová

Krátké pohádky **Ježibabin vysavač** si můžete všimnout ve stejnojmenné sbírce povídek slavného britského spisovatele Terryho Pratchetta. Zní vám to jméno povědomě? Možná si vybavíte sérii fantasy příběhů Zeměplocha.

Moderní čarodějky už nelétají na koštěti, ale nahodí motor na vysavači! O tom se přesvědčí i jeden iluzionista—omylem jednu kouzelnici urazí, a tak musí snášet kletbu, kterou na něj babice seslala. Čehokoli se dotkne, promění se na náhodný předmět. Možná by to bylo fajn, to by se ale přeměny musely dát kontrolovat... Takže co s tím?

[21]

Jak zapeklitou situaci hlavní postava vyřeší se dočtete už v knize. Přijďte si pro povídku k prolistování do kabinetu chemie. :-)

Možná vás to překvapí, ale jsou i filmy o tricích a iluzích. Já vám teď představím dva filmy, které vás zaručeně pobaví. Já jsem nadšenec do filmů, takže o filmech a hercích toho dost vím.

KOUZELNÍCI

Film je o kouzelníku Burtu Wonderstonovi, který tvořil duo s Antonem Marveltonem. Měli televizní show Burtovo a Antonovo kouzelné přátelství. S kouzlením začal, když k narozeninám dostal kouzelnickou soupravu Rance Hollowaye. Díky kouzlům poznal svého nejlepšího přítele Antona, ale postupem času popularita klesá a tím klesá přátelství mezi Burtem a Antonem, jelikož se objevila lepší a drastičtější show Steva Graye.

****VÍCE NEBUDU SPOILEROVAT****

PODFUKÁŘI

Skupinu iluzionistů svedlo dohromady tajné znamení a od té doby dělají vystoupení jako čtyři jezdci. Ale nejsou to ledajakí iluzionisté, jelikož umění iluzí používají k zločinu.

Snad jsem vás na nějaký film nalákal.

[22]

[23]

*Učitel se táže ve třídě: „Ví někdo z vás, co je to magie?“
Třída se ponoří do hrobového ticha. Konečně se nesměle přihlásí jeden žák: „Prosím, nedává se to náhodou do polévky?“*

FILMOVÉ TRIKY

NAPSAL: Matěj Š., 6.B

**Určitě jste si už někdy u filmu říkali: „Jak to jenom dělají?“
Já vám říkám: JSOU TO JEN ILUZE! Nyní vám dvě klasiky představím.**

GREEN SCREEN (zelené plátno)

Klasika filmového průmyslu je green screen, v překladu zelené plátno. Funguje to díky „barevnému klíčování“. Je to technika skládání fotografických či filmových obrazů. První vrstvu tvoří herec či předmět v popředí, druhou vrstvu tvoří výsledné pozadí. Green screenem se teď dělá mnoho filmů.

[24]

ANIMACE

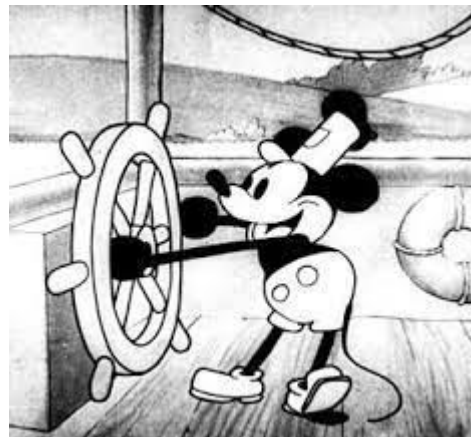
Také dokonalá klasika filmového průmyslu, vždyť je tomu vyhrazen celý žánr! Je to žánr zejména kreslený, proto je nejvíce oblíbený u dětí. První film touto technikou vznikl v roce 1908 ve Francii. Vystupoval v něm panáček, který se dokázal v cokoli transformovat.

Animovaných filmů je spousta, tak vám představím své nejoblíbenější:

- Lví král (1994)
- Raubíř Ralf (2013)
- Simpsonovi ve filmu (2013)

Animace funguje díky rychlému spuštění snímku, a abyste mohli udělat bombový celovečeraček, tak byste museli udělat přes 4 miliardy snímků, a to je přeci jen fuška, nemyslíte?

Revoluci v animaci udělal všem známý Walt Disney se svojí Popelkou či Mickey Mousem.

[25]

Samozřejmě i my Češi čarujeme s animací a díky animaci známe všichni našeho milovaného Večerníčka. Nebo je tu taky duo kutilských klaunů Pat a Mat. Jejich dobrodružství jsou prostě a jednoznačně legendární.

GREEN THREAD

Funguje na stejném principu jako green screen, jenom jsou to nitě, díky kterým umí třeba Superman létat a celkově se umí díky tomuto filmovému triku lidi vznášet nad zemí.

POLYGONOVÁ HELMA

Je to helma, bez které by se neobešli herci různých kreatur a démonických bytostí. Musí mít ale i green screenový oblek, který je též nepostradatelný. Polygonová se jí říká kvůli tomu, že snímá polygony pohyb tváře. Editoři pak animují výsledný efekt.

[26]

V úterý 24. května naši školu navštívila influencerka a popularizátorka literatury Karolína Zoe Meixnerová. Svými příspěvky na sociálních sítích popularizuje literaturu, především tu českou z 19. století, tj. z doby národního obrození.

Karolína Meixnerová k nám přijela přednášet o životě známých českých spisovatelů - Boženy Němcové a Karla Havlíčka Borovského. Žáci osmých a devátých tříd se na besedě dozvěděli zajímavé informace právě o zmiňovaných spisovatelích, některé z nich možná ještě nikdy neslyšeli. Zajímavé bylo například vyprávění o původu Boženy Němcové, který dodnes není zcela jasný.

Karolína Zoe Meixnerová pochází z Turnova. Vystudovala Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, obor bohemistika. V minulém roce začala na své profily na sociálních sítích přidávat krátká videa, která mají lidem přiblížit život českých spisovatelů. Díky tomu, že videa jsou poučná, ale zároveň i zábavná a vtipná, se Karolína těší oblibě a přízni lidí, kteří o české literatuře chtějí vědět víc. Na Instagramu i Tiktoku vystupuje Karolína pod jménem [@cojezoe](#), na Instagramu má bezmála 30 000 sledujících. Její popularita stále roste, v poslední době se hodně věnuje přednáškám a besedám zejména na školách.

Na následujících řádcích si můžete přečíst rozhovor, který nám Karolína Meixnerová při návštěvě naší školy poskytla, za což jí moc děkujeme.

Jak Vás napadlo propagovat literaturu zrovna formou sociálních sítí?

Připadá mi to jako nejsnazší způsob, jak se dostat k té “cílovce”, která to potřebuje, to znamená k mladým lidem, kteří jsou zvyklí pravidelně vstřebávat informace ze sociálních sítí, a když občas narazí na nějaké vzdělávací video, tak je to jediné dobře.

Začala jste poměrně nedávno, a už máte takové úspěchy. Čím to podle Vás je?

Myslím, že jsem trefila nějakou „díru na trhu“, když to tak řeknu. Je to vlastně téma, které každý k životu potřebuje nebo se s tím setkal, podané formou, která baví většinu lidí, takže je to takové to „must have“, které člověk potřebuje mít, ať už ke studiu nebo k maturitě, a tím pádem to má takovou oblibu.

Mně osobně Vaše příspěvky a krátká videa přijdou trochu poblázněné, ale zároveň i poučné, zkrátka že docela vážné téma podáváte zábavně a s nadšátkou. Myslíte, že právě to láká k návštěvě Vašich profilů stále více lidí?

Jasně, ono kdyby to byla videa čistě povídací, kde já bych se posadila do křesla a začala vyprávět o životě například Boženy Němcové, pravděpodobně by to každý přeskočil. Ale tím, že já sama se stavím do role Boženy Němcové nebo Karla Havlíčka Borovského, maluju si kníry a dělám ze sebe klauna, tak tím spíš mají lidé potřebu vidět to video do konce a tím spíše se dostanu více mezi ně.

Zajímáte se o literaturu obecně, ale nejvíce o tu českou z 19. století. Proč?

Za prvé, protože ji mám nejradši, už za svých studijních let jsem si ji oblíbila. Druhým důvodem je, že mi právě přijde mezi studenty nejméně oblíbená, a tak je potřeba ji popularizovat, to téma si zaslouží popularizování úplně nejvíce.

Plánujete do budoucna ještě něco jiného než příspěvky na sociální sítě a přednášky?

Plánuji především knihu, která by měla vyjít v září. Teď na léto plánujeme s kamarádem divadelní představení, které bude o životě Jany Krejcarové a Egona Bondyho (čeští spisovatelé 2. pol. 20. stol. - pozn. redakce), takže to se bude trochu vymykat tomu mému klasickému besedování. A pak, co přinese čas, nějak dál neplánuju.

Už jste někdy zkusila napsat něco svého (myslím tím spíše uměleckého)?

Ano, jsem ten autor, co píše doma do šuplíku. Dřív to bylo celkem často, teď už je na to méně času, ale je to právě věc, které bych se chtěla v budoucnu věnovat. Tím, že si trochu otevřu dveře do nakladatelského světa, do světa knih tou populárně naučnou knihou, tak bych chtěla napsat třeba i román o životě nějakého autora právě beletristickou formou.

Vystudovala jste filozofickou fakultu a zajímáte se o literaturu. Pracujete v nějakém takovém oboru?

Pracovala jsem jako produkční v České televizi, následně jako produkční portálu Dramox. Dnes už se živím čistě těmi besedami a Instagramem.

Navštěvujete místa v České republice, která jsou spjata s Vašimi oblíbenými autory (např. Babiččino údolí, Máchův kraj,...)?

Naštěstí tím, jak díky besedám často cestuji po různých městech, tak pokud mám volnou chvíli, zajdu si ke hrobu, k památkám nebo k rodným domům spisovatelů. Takže ano, navštěvuji. S láskou a ráda.

Jaké je Vaše nejoblíbenější dílo nebo autor a proč?

Musím říct, že se mi nejoblíbenější autor často mění, ale pokud se máme bavit o 19. století, tak vždycky jsem tvrdila, že to je Jan Neruda. Ale potom, co jsem více zabředla do života Karla Havlíčka Borovského, tak teď musím říct spíše toho Havlíčka.

Dozvěděl jsem se, že se budete účastnit festivalu Karolíny Světlé, který se koná 28. května ve Světlé pod Ještědem. Jaký program jste si pro návštěvníky přichystala?

Budu tam vyprávět o životě Karolíny Světlé s důrazem na její vztah s básníkem Janem Nerudou, který byl ukrytý v jejich dopisech, v té jejich korespondenci a měl na oba velmi příznačný vliv, co se jejich tvorby týče. Jejich vztah je tedy důležitá součást literární historie.

To je ode mě vše. Děkuji za rozhovor a přeji příjemnou cestu domů.

NEJRYCHLEJŠÍ VLAK

Nejrychlejší vlak světa je čínský Fuxing. Může jet až 400 km/h, ale z bezpečnostních důvodů je rychlost omezena jen na 350 km/h. Jen pro srovnání, české pendolino může jet “jen” 230 km/h. Ve vlaku je velký luxus. Celkem bude vyrobeno 27 souprav tohoto nízkospotřebového vlaku.

[28]

[29]

NEJTĚŽŠÍ LOKOMOTIVA

Nejtěžší lokomotiva na světě je legendární big boy. Váží 548 tun a na délku má 40 m a maximální rychlost je 128 km/h. Lokomotiva se vyráběla cca před 80 lety. Bylo vyrobeno 25 kusů dodnes je provozních jen osm. Výkon 6 290 koní je rozdělen na 18 kol o velikosti 68 palců (průměrné auto má kola 18 palců).

NEJVYRÁBĚNĚJŠÍ LOKOMOTIVA

Nejvyráběnější lokomotiva byla vyvinutá v tehdejším Sovětském svazu a jednalo se o lokomotivu ČME 3, v česku 770/771 přezdívaná Čmelák. Tato šestinápravová lokomotiva s maximální rychlostí 90 km/h byla určena na posun a nákladní traťovou službu. Vyráběla se v ČKD (první kusy) potom se výroba přesunula na Slovensko do SMZ Dubnice. Dnes již v ČR nejezdí v pravidelném provozu skoro žádný Čmelák. Zato na Slovensku a v dalších zemích můžete tyto historické lokomotivy vidět.

[30]

NEJRYCHLEJŠÍ AUTOBUS

Paul Stender je americký závodník, konstruktér a má rád šílené rychlosti. Vytvořil tento bus, který dokáže jet přes 560 km/h, ale vlastně zvenčí vypadá jako normální školní bus. A pod kapotou má jiný fyčák, motor General Electric J79 z nadzvukové stíhačky F-4 Phantom II o výkonu 42 000 koní. Nechtěli byste ho zde v ČR

[31]

na nějaké lince? Jenom tak pro srovnání vlaky mohou jezdit v ČR pouze do 120 km/h. 560 km/h je vlastně trasa Liberec-Hradec Králové-Pardubice-Praha-Plzeň-Ústí nad Labem-Liberec za 1 hod.

NEJDELŠÍ LINKA

Máte rádi dlouhé hodiny jízdy autobusem? Předpokládám, že ne. Ani já, milovník autobusů, je nemám rád. Mě už vadí hodinová jízda. Ale teď vám ukážu ještě větší šok. Cesta z Rio de Janeiro do Limy trvá 102 h. a 40 min., což je přes 4 dny a překonává až nadpřirozených 6 200 km, pouze s dvěma přestávkami na benzínkách. Na lince se střídají 2 až 4 řidiči po čtyřech hodinách.

ZE SILNICE DO VODY

Máte rádi adrenalin a lodě? Lodě, které plují a jen „občas“ se zhoupnou? Mám pro vás řešení. Obožlivelný autobus je speciálně zkonstruován, aby mohl jezdit po silnici a plavit se po vodě. Při přechodu ze silnice do vody si řidič nasadí kapitánskou čepici.

[32]

NEJKRATŠÍ AUTOBUS

Když jsme si řekli, jaký je nejdelší autobus na světě. Jaký je ale naopak ten nejkratší?

Nejdřív než vám na to odpovím, tak trochu odbočíme od tématu - do zeměpisu. Učili jste se, jaký stát na světě má nejužší a nejklikatější uličky na světě? Určitě byste tipli Brazílii, ale jo, máte prav-

[33]

du. Ale ještě užší a klikatější jsou možná blíž, než si myslíte. ČR to není. Je to Itálie. Proto tam každého druhého uvidíte na skútru. Ale firma Tecnobus z města Frosinone dostala nápad vyvinout malý, ale zároveň pohyblivý autobus. Na rozdíl od klasických autobusů naftových je tento autobus poháněn elektřinou (elektrobus). Aktuální jméno modelu je Gulliver a má něco přes 5 metrů. Uveze 30 lidí, z toho 20 stojících a 10 sedících.

Zdroj: <https://www.abicko.cz/clanek/precti-si-technika-auta/25250/autobusova-nej-rekordmani-mhd.html>

ZE SVĚTA HER

NAPSAL: Matěj Š., 6.B

Časopis, který právě čtete, by se neobešel bez nějakého herního ozvláštnění, proto tady máte něco ZE SVĚTA HER!

Diablo IMMORTAL—tuto hru očekávaly doslova miliony hráčů, těšili se a 2. června 2022 se a konečně dočkali. Je to free-to-play mobilní hra ze série Diablo. Odehrává se to mezi událostmi z her Diablo II a Diablo III.

Měl jsem také problémy s optimalizací hry a často se objevovaly buggy. Také můžeme nalézt ve hře trochu dražší obsah. Ovládání je podle mě trochu citlivější a má to dosti chyb, a tak by si měli hráči počkat na update. Ze hry jsem dost zklamáný a hráči určitě očekávali více.

Pro fanoušky série **Five Nights at Freddy's** mám novinu. Hra Ultimate custom night se zřejmě dá zařadit na časovou osu celého příběhu. (Na to, že jsme si mysleli, že jmenovaná hra je kanonická.) Já jsem velký fanoušek této série a tato zpráva mě šokovala. Hra Ultimate custom night je na samém konci příběhu. Co to znamená? Nad tím FNaF komunita ještě bádá!

[34]

RECEPT: LEVANDULOVÉ SUŠENKY

NAPSALA: Mgr. Jitka Burdová

Roste to, kvete to, fialovou barvu má to, hezky voní to... Co je to?

Řeč je samozřejmě o **levanduli**. Tato rostlinka, tolik známá z Francie z kraje Provence, neslouží pouze k ozdobě zahrady, ale můžete ji využít mnoha způsoby. Asi vás nejprve napadne květy sesbírat, nasušit, vložit do látkového pytlíčku a zavěsit třeba do skříně, aby oblečení vonělo. Ale co takhle levanduli konzumovat?

Domácí limonády jsou příjemným letním osvěžením—a můžete k nim zakousnout třeba levandulovou sušenku! Můj oblíbený recept je ze stránky [Kitchenstory.cz](https://kitchenstory.cz):

Připravte si:

- 210 g másla (pokojové teploty)
- 120 g moučkového cukru
- 250 g hladké mouky
- 1 žloutek
- levandulové květy (přibližně 1 hrst)

Všechny přísady smíchejte dohromady, vypracujte těsto a nechte ho hodinu (nebo déle) odpočinout v lednici. Poté vyválejte placku přibližně půl centimetru silnou a vykrajujte požadované tvary (já například používám formičku ve tvaru kočky). Pečte v troubě vyhřáté na 180°C přibližně 10-15 minut—až sušenky lehce zezlátnou, máte hotovo!

[1]

Pokračujeme v nové rubrice—zde jsou hity posledních týdnů!

HUDBA:

Farruko - Pepas

KNIHA:

Petr Hugo Šlik—Tajemství jeskyně pokladů (1)

FILM:

Zlouni

Fantastická zvířata: Brumbálova tajemství

Ježek Sonic 2

SERIÁL:

Pes a jeho blog

YOUTUBER:

StudioMoonTV

atom.

- děkujeme
za vaše příspěvky -

(události)
ZE ŠKOLNÍCH LAVIC

ZAŽILI:

naši žáci

PEČEME PRO UKRAJINU

Napsal: Josef Z., 5.B

Dne 24. března se uskutečnila charitativní akce Pečeme pro Ukrajinu. Akci pořádala třída 9.A. Stánky byly na každém patře dva a v každém samé dobroty. Každý kdo ten den přišel do školy mohl přinést něco, co doma upekl a i si koupit výrobky jiných. Charitativních akcí pro Ukrajinu bylo víc, celkem se odeslalo 48 952 korun, z toho:

cca 1 900 sběrem papíru
35 825 korun sbírkou peněz
11 027 korun pečením

Podle mě a redakce časopisu se akce povedla a mohla by se opakovat, ale nejenom pro Ukrajinu, ale třeba i na pomoc nemocným a pokaždé by to pořádala jiná třída.

[2]

Od 17. do 22. května se v Liberci zastavila věrná replika legiovlaaku a některé třídy, například 8.B, se na výstavu zašly podívat. Zde je krátký report.

Československá obec legionářská v roce 2011 - 2015 koupila 13 nepoužívaných vozů, jeden má v pronájmu a jeden jí věnovala Slovenská strana v čele s Nadáciou Milana Rastislava Štefánika a Klubom historickej techniky RD Zvolen. V legiovlaaku jezdil napřed plošinový vůz, protože když na kolejích byla mina, tak odhodila jen levný plošniák, potom jeli většinou dva obrněné vozy, potom až lokomotiva, aby byla chráněná, pak pojízdné dílny a těplušky (ubytovací vagony) a zase většinou dva obrněné vagony. V jedné těplušce (vagon 8 - 10 metrů dlouhý) se vyspalo až 24 legionářů. Těchto těplušek bylo ve vlaku cca 30. Celkem běžné byly také manželské těplušky, ve kterých měla půlku vždy jedna rodina. Klasických legiovlaaků bylo asi 250. Legionáři měli také nejsilnější zbraň v Rusku jménem Orlík a Orlík 2.

Cesta...

...vedla přes celé Rusko. Rusové většinou sebrali legionářům zbraně, a tak po nich házeli například kameny. Také v Rusku zakládali školy—české i ruské a různé továrny, protože si nebyli schopni v malých pojízdných dílnách vyrobit složitější stroje. Přes náročné bitvy na Sibiři se dostali až do Čech. Někteří většinu času ovšem cestovali na východ. Určitě vás napadne, že ČR je od Ruska na západ. Ale jde to, z Vladivostoku do Ameriky, tu přejet vlakem a hurá do Evropy, konkrétně do Chorvatska a Itálie. Odtamtud' už jen vlakem do Československa. Legionáři si tak první světovou válku protáhli skoro o 2 roky.

[35]

[36]

FUTSALOVÍ MISTŘI

NAPSALA: Mgr. Olga Húsková

Nemůžeme si odpustit zmínku o obrovském úspěchu sportovců ze ZŠ a MŠ Barvířská, kteří se v tomto školním roce účastnili celorepublikové futsalové ligy a na začátku dubna 2022 v ní vybojovali 1. místo. Redakce se přidává k mnohým gratulantům a čtenářům přináší rozhovor se členem týmu Tomášem Roncem.

Jsi rád, že máš tu čest být mistrem republiky ve futsale?

Tak určitě je to dobrý, užil jsem si tu celou cestu.

Přibliž našim čtenářům, co je to futsal.

Futsal je halový fotbal, hraje se s jiným míčem, který méně skáče, s jinou obuví. Jiné jsou i rozměry branek a hřiště, ale princip je pořád stejný.

Jaký zápas byl podle tebe nejtěžší?

Podle mě byl nejtěžší zápas s Ostravou. Bylo to republikové finále, bylo to velmi těsné, ale dokázali jsme vyhrát.

Myslel sis, že máte šanci na výhru?

Už od začátku jsme mysleli na výhru, věřili jsme si, měli jsme velké sebevědomí a dopadlo to dobře.

Děkuji za rozhovor.

Také děkuji.

1:0 PRO NĚMČINU

NAPSALA: Mgr. Olga Húsková

Začátkem června se po covidové přestávce v Praze konala soutěž, jejíž účastníci prokazují schopnosti nejen fotbalové, ale také jazykové. Šestice šestáků ve složení Jan J., Dominik K., Jakub K., Jaroslav Š., Štěpán S. a brankář Tadeáš H. předvedla parádní fotbal, ale dařilo se jí i v němčině, kde se nad rámec běžné slovní zásoby museli naučit i tu fotbalovou. Ve svém volnu předem trénovali i orientaci na mapě Německa, znalost německých fotbalových klubů a německé názvy evropských států. Celkové šesté místo je úspěchem. Děkuji jim za nasazení, se kterým k přípravě i soutěži samotné přistoupili.

Na naší škole je devátý ročník bezpochyby nejtěžší ze všech. A to nejen kvůli učivu, které je již docela těžké. Jde hlavně o přijímací řízení na střední školu a v případě naší školy i o vypracování absolventské práce. A ani jedno není radno podcenit.

Absolventská práce

Jsme jedna z mála základních škol, která něco takového praktikuje. Co vím, tak v Liberci jsou takové základní školy asi tři - ZŠ Lesní, ZŠ Husova a naše Barvířská. Každá škola má podmínky pro vytvoření absolventské práce trochu jiné, ale přínos by měl být stejný - ověření základních schopností žáka.

Vraťme se teď ale zase k naší škole. U nás má být absolventská práce jakýsi dokument vytvořený v Microsoft Office Word. Měla by obsahovat minimálně pět stránek čistého textu určité velikosti a typu, dále pak obrázky (mohou být vloženy rovnou do textu nebo jako příloha), prezentaci k obhajobě absolventské práce a případně i nějaká videa.

Všechno to začíná v říjnu, kdy je nejlepší si co nejdříve zvolit téma a na základě toho zvolit optimálního kantora jako vedoucího práce. Téma absolventské práce totiž musí alespoň trochu souviset s nějakým z vyučovaných předmětů. Ideální postup tedy je vymyslet si nějaké rozumné téma, nejlépe o které se sami zajímáte a o kterém hodně víte, podle souvislosti s nějakým předmětem oslovit učitele, který daný předmět vyučuje, zda by mohl být vedoucí vaší práce. Ovšem nejde to tak vždy. Někteří učitelé vypíší témata ke svému předmětu a žáci si musí zvolit z učitelova výběru. Ale většina učitelů je vstřícná a vaše téma, se kterým přijdete, pokud alespoň trochu souvisí s jejich předmětem, vám povolí. Pokud výběr tématu nebudete řešit včas, je velmi pravděpodobné, že zbydou již jen takoví vedoucí práce, kteří vám mohou přidělit takové téma, o kterém nic moc nevíte, nebo v horším případě, víte, že vás nebaví.

Když už jsou témata přidělená, vytisknete si úvodní stranu absolventské práce (její vzor je dostupný na webu školy), vyplníte ji a odevzdáte vedoucímu práce, který ji podepíše a odevzdá vedení školy, které vám musí téma vaší absolventské práce schválit. Tato úvodní strana vám bude později vrácena, abyste ji mohli zavázat do své tištěné absolventské práce. A teď nezbyvá nic jiného než začít

psát. Doporučuji začít hned na podzim, protože na jaře vás pak čekají přijímací zkoušky a na psaní nebude moc čas. Je dobré mít tak do konce března většinu absolventské práce hotovou a soustředit se především na přijímačky. Po nich je dobré již jen doladit detaily, přidat obrázky, vyřešit pravopis atd. Samozřejmě v průběhu psaní budete komunikovat se svým vedoucím práce, budete mu posílat práci a vše společně konzultovat. V průběhu května se pak musí absolventská práce odevzdat v elektronické i tištěné podobě. Tištěná verze musí být svázána kroužkovou vazbou a nezapomeňte, že musí také obsahovat úvodní stránku, kterou jste na podzim odevzdávali (váš vedoucí práce vám ji včas vydá). Tisk i svázání si musíte zařídit pokud možno na vlastní náklady, škola to nezařizuje. Samozřejmě ještě před tiskem vám finální verzi musí schválit vedoucí práce.

Samotná absolventská práce je tedy odevzdaná, ale zdaleka ještě není konec. Během června vás totiž čekají obhajoby absolventských prací. Spočívá to v tom, že si svou absolventskou práci musíte ústně obhájit před učitelskou komisí. V ní bude váš vedoucí práce a další dva kantoři. Před nimi musíte o svém tématu pět až deset minut povídat a oni se vás poté budou ptát na různé doplňující dotazy k vaší práci. K vašemu povídání je dobré si vytvořit prezentaci v powerpointu, která bude obsahovat především obrázky, textu co nejméně. Bude sloužit jako záchytný bod vám i komisi.

Komise následně vaše počínání ohodnotí a udělí vám známku. Ta bude vycházet jak z práce samotné, tak z obhajoby. Jsou možné čtyři stupně, přičemž ten čtvrtý je již nedostačující. Znamená to, že na konci roku nedostanete vysvědčení, protože z předmětu, ke kterému byla vaše absolventská práce, propadáte, i kdybyste měli celý rok jedničky. Znamená to, že budete muset absolventskou práci dodělat a do školy přijít ještě v srpnu, což asi nikdo z nás nechce. Pokud byste byli i v tomto případě neúspěšní, nemáte dokončené základní vzdělání. Měli byste tak zaděláno na opravdu vážný problém, protože by vás tím pádem ani nemohli přijmout na střední školu (i kdybyste měli již hotové přijímačky a byli přijatí).

Z toho všeho tedy vyplývá, že není dobré brát absolventskou práci na lehkou váhu. I kdyby se vám za nic na světě nechtělo psát, prostě to zkuste, koneckonců to musíte zkusit. Těch pět stránek vždycky nějak napíšete. Hlavně to berte jako přípravu na střední školu, kde je psaní dokumentů a tvoření prezentací na denním pořádku. Budete na to připraveni mnohem lépe než žáci z jiných škol.

Přijímací řízení

Přijímací řízení na střední školu také nejspíš čeká každého budoucího deváťáka, ale povinné již není. Studium sice můžete ukončit po základní škole, ale nikdo to nedoporučuje. Po dokončení základní školy tedy většina žáků nastoupí na střední školy, ať už na maturitní, nebo učňovské obory. Ovšem musí se tam nějak dostat. Každý žák, který jde na střední školu, musí projít přijímacím řízením, a v případě maturitních oborů ještě přijímacími zkouškami. Další možností jsou ještě umělecké školy, kde plníte talentové zkoušky.

Většina žáků však volí čtyřleté maturitní obory, které zakončí maturitou, která, když ji úspěšně udělají, se pro ně stane „vstupenkou“ na vysokou školu. Více informací se dozvíte v hodinách pracovních činností v devátém ročníku nebo na internetu.

Přijímací řízení na maturitní obory, jak jsem již zmiňoval, obnáší jednotné přijímací zkoušky. Jde o testy z češtiny a matematiky, jejich výsledky rozhodnou o tom, zda bude žák na školu přijat či nikoli. Testy připravuje firma Cermat. Testy na všechny typy středních škol jsou stejné, nabízí se tedy otázka, zda je správné, že stejné testy mají gymnázia i odborné střední školy. Proběhlo o tom mnoho diskuzí, ale já se tím v tomto článku zabývat nebudu. Spíš bych vám chtěl sdělit nějaká doporučení, jak je nejlepší se na přijímačky připravit.

Cermat tvrdí, že by se žáci na přijímačky vůbec učit nemuseli, protože testy obsahují jenom to, co se učili. V podstatě je to pravda, ale nikdo si přece nemůže zapamatovat úplně všechno, co se ve škole naučil. Pokud tedy chcete být u přijímaček úspěšní, musíte si učivo češtiny a matematiky alespoň trochu zopakovat. Doporučuji především projít si testy z předchozích let, které jsou veřejně přístupné na webových stránkách Cermatu. Nastudujte si tam typy úloh, které testy obsahují, protože úlohy bývají často dost podobné.

V testech z matematiky jde spíše o to, abyste v úlohách přišli na to, co vlastně máte počítat. Samotný výpočet již nebývá příliš těžký, jde tam spíš o princip.

Testy z češtiny už jsou o něčem jiném. Tam musíte znát veškeré češtinářské pojmy, ovšem většinou jenom z mluvnice. Přestože se testy nazývají „český jazyk a literatura“, nečekejte, že by po vás Cermat chtěl vědět jména různých spisovatelů nebo děl. Jde tam spíše o porozumění textu a hledání informací v textu. Koneckonců, to všechno najdete na stránkách Cermatu, respektive vám to tak nějak vyplyne z testů z předchozích let. A nebojte se, s tím vším vás ještě včas seznámí učitelé na začátku devátého ročníku.

Jaké byly letošní přijímačky?

Letos se přijímací zkoušky na střední školy konaly po dvou letech v běžném dubnovém termínu. Obtížnost byla dle mého názoru, tak akorát, myšleno ve srovnání s testy z minulých let. Žáci naší školy byli letos u přijímaček docela úspěšní. V následujících řádcích vám nabízím jakési statistiky o tom, na jaké střední školy jdou letošní deváťáci. Tyto informace poskytla našemu časopisu paní učitelka Pěničková, která se stará deváťákům o přihlášky na střední školy a o všem je informuje. Moc jí za to děkujeme.

Nejprve uvedu pořadí libereckých škol podle počtu žáků z naší školy, kteří se na danou střední školu dostali, a to nehledě na to, zda jde o maturitní či učňovské obory. Na prvním místě se umístila obchodní akademie, na kterou v září zamíří 12 našich současných deváťáků. Druhé místo obsadila gymnázia, která v příštím školním roce přivítají 9 deváťáků z naší školy. Třetí místo obsadily dvě školy - SPŠSE a VOŠ v Masarykově ulici a SŠ strojní, stavební a dopravní v Truhlářské ulici - obě shodně po 7 žácích. Čtyři současní deváťáci v září zamíří na SPŠ stavební na Sokolovském náměstí, stejný počet jich přivítají i SŠ a MŠ Na Bojišti a také SŠ gastronomie a služeb v sídlišti Králův Háj.

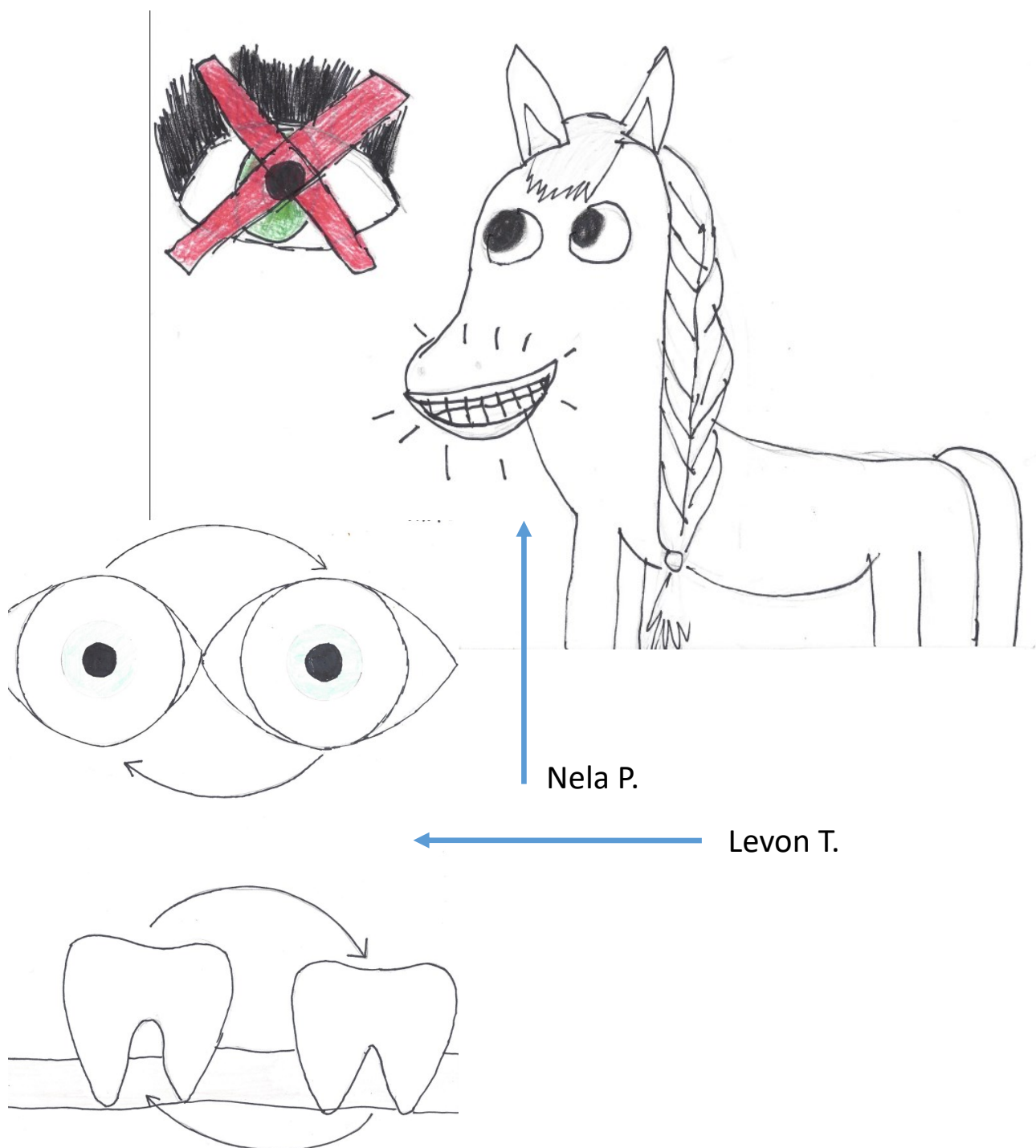
Někteří z našich deváťáků se rozhodli jít studovat i mimo Liberec, ale zůstávají v Libereckém kraji - 6 jich bude studovat ve Frýdlantu a 3 v Jablonci nad Nisou. Jiní se rozhodli studovat i za hranicemi Libereckého kraje, a tak zamíří například do Hradce Králové, Prahy, Varnsdorfu, nebo Šluknova.

Celkové shrnutí tedy zní: 53 letošních deváťáků z Barvířské bude od příštího školního roku studovat obory zakončené maturitou, 10 jich půjde na řemeslné obory zakončené výučním listem, 3 žáci byli přijati na umělecké školy. Někteří žáci v době zpracování těchto údajů ještě neměli o svém budoucím studiu jasno, a tak nejsou nikde započítáni.

UHODNEŠ, O KTERÉ JDE PŘÍSLOVÍ?

Příslloví a rčení—to jsou krátká ustálená spojení slov, která nás mají poučit, varovat nebo nám předat něčí zkušenost. Určitě mnohé z nich znáte a sami používáte. Příkladem může být „darovanému koni na zuby nehled“, „komu se nelení, tomu se zelení“ atd.

Třída 7.A si pro vás připravila hádanku a některé známé frazémy (tedy přísloví) připravila v podobě obrázků. Uhádnete, o které jde rčení?

Řešení: darovanému koni na zuby nehled; oko za oko—zub za zub.

Titulní strana Z online programu Photopea.

- [1] Z archivu autora článku.
- [2] Z archivu školy.
- [3] <http://www.leteckabadatelna.cz/uploads/Pov%C3%A1le%C4%8Dn%C3%A9/1%20Sport%20Mot/Sm%C4%9Bdava%20Francouzi/QQ.jpg>
- [4] https://d34-a.sdn.cz/d_34/c_A_C/AtKHsQ.jpeg?fl=cro,0,66,750,423%7Cres,400,225,3
- [5] [http://www.leteckabadatelna.cz/uploads/Pov%C3%A1le%C4%8Dn%C3%A9/1%20Sport%20Mot/Sm%C4%9Bdava%20Francouzi/mapy\(7\)A.jpg](http://www.leteckabadatelna.cz/uploads/Pov%C3%A1le%C4%8Dn%C3%A9/1%20Sport%20Mot/Sm%C4%9Bdava%20Francouzi/mapy(7)A.jpg)
- [6] https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/d/d7/Debris_of_JAT367.jpg/800px-Debris_of_JAT367.jpg
- [7] <https://cdn.aviation-safety.net/photos/aircraft/19720126-0-P-1.jpg>
- [8] https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/4/45/Srbsk%C3%A1_Kamenice%2C_pomn%C3%ADk.jpg
- [9] https://auta5p.eu/muzea/svet_skodovek_2021/skodovka_62.jpg
- [10] https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/9/93/%C5%A0koda_130_RS_prototyp_%28Sv%C4%9Bt_%C5%A1kodovek_2021%29.jpg/1024px-%C5%A0koda_130_RS_prototyp_%28Sv%C4%9Bt_%C5%A1kodovek_2021%29.jpg
- [11] https://automobilrevue.vshcdn.net/obrazek/5bbc8b3f2fcc6/03---s-724-otevrena-5bbc8c05968e6_630x335.jpg
- [12] http://ipravda.sk/res/2021/08/24/thumbs/skoda-ferat-skice-2021_06-clanokW.jpg
- [13] <https://img-cloud.megaknihy.cz/669430-large/f047fec0e5423bc90e82ce8c07168122/lampa-stolni-allocacoc-dh0106.jpg>
- [14] <https://cdn.homecrux.com/wp-content/uploads/2013/07/Cut-Chair-by-Peter-Bristol.jpg>
- [15] <https://hanksome.cz/wp-content/uploads/2020/10/hs-vortex-rug-ali-PP-1.jpg>
- [16] http://style.iprima.cz/sites/default/files/image_crops/image_620/f/1151683_opticka-iluze1_image_620.jpg ženská
- [17] https://cs.wikipedia.org/wiki/Penrose%C5%AFv_troj%C3%BAhel%C3%ADk
- [18] <https://pixabay.com/images/search/optical%20illusion/>
- [19] <https://dvojka.rozhlas.cz/sites/default/files/images/fa06c595446ee18bee3ca538cfdce2b.jpg> kožíšek
- [20] <https://pagesix.com/wp-content/uploads/sites/3/2018/04/david-copperfield.jpg?quality=75&strip=all> copperfiel
- [21] <https://fantasyobchod.gumlet.io/jezibabin-vysavac-a-jine-pribeh-y-5f41e769c2a6b.jpg?mode=fill&fill=solid&fill-color=ffffff&h=500&w=480&dpr=1.3>
- [22] https://img.csfd.cz/files/images/user/profile/159/123/159123780_33f47b.jpg
- [23] <https://filmserver.cz/img/32898ts.jpg>
- [24] <https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcTof-s1WHsh3l9d96W8UzVQE1-6qJ2a12v0zg&usqp=CAU>
- [25] https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcQ4qyZcxUPloCbm1-5Ji_e3mGLXn22U9kxLg&usqp=CAU
- [26] <https://cz.pinterest.com/pin/526780487666806340/>
- [27] https://cdn.xsd.cz/resize/de70c7aec0b0347a827732fe07253eca_extract=0,110,1742,1306_resize=560,420_.jpg?hash=f695808cc09ed22f9780ffcf808f9d58
- [28] <http://www.chocen-litomysl.cz/akce-120-let-trati-chocen-vysoke-myto-litomysl/2002-05-11-vysoke-myto-771-120-3.jpg>
- [29] https://cs.wikipedia.org/wiki/Lokomotiva_Big_Boy#/media/Soubor:UP4014,_4-8-8-4_%22Big_Boy%22_Ready_for_restoration.jpg
- [30] <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/e/e1/Cd770.jpg/1280px-Cd770.jpg>
- [31] <https://www.abicko.cz/clanek/precti-si-technika-auta/25250/autobusova-nej-rekordmani-mhd.html>
- [32] https://1gr.cz/fotky/idnes/09/033/gal/VOK29e5e4_Amphicoach_10.jpg
- [33] <https://imhd.sk/transport/galeria-media/galerie-vyhľadavanie/70914/Elektrobus-Tecnobus-Gulliver-U500-z-roku-1996?&ref=transport%2Fgalerie%3F%26gha%3DJuraj%2520Gasparovic&gha=Juraj+Gasparovic&ghg=>
- [34] <https://www.deviantart.com/super1super1official/art/FNAF-World-Teaser-617554874>
- [35] https://d15-a.sdn.cz/d_15/c_img_E_F/5Zt5b.jpeg?fl=cro,0,88,800,450%7Cres,1024,,1%7Cwebp,75
- [36] <https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcQKdoXEC4Ab2yJwLWRzEnxRIQ52qg1UCBDyCg&usqp=CAU>

REDAKCE ČASOPISU

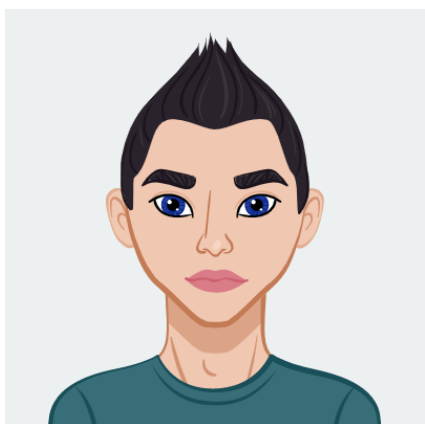
Jan Z., 9. B

Mgr. Olga Húsková

Josef Z., 5. B

Martin Š., 6. B

Mgr. Jitka Burdová

Matěj Š., 6. B

Na další číslo školního časopisu si budete muset počkat až do nového školního roku. Přes prázdniny budete odpočívat vy i redakce.

V září velmi rádi v časopise uvítáme nové členy!

**CHCEŠ BÝT SOUČÁSTÍ
BARVÍŘSKÉHO ZPRAVODAJE?**

